

SZÉKESFEHÉRVÁR

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nádor-utca 7.
TELEFON-SZÁM: 110.
Hirdetések és előfizetési pénsek a kiadóhivatalba küldendők.

Felolós szerkesztő és kiadótulajdonos:
FÉNYES LÁSZLÓ.

Közlésbéli árak:
Egy évre 16 Kor. — Fél évre 8 K. — Negyedévre 4 K.
Egyes szám ára: 10 fillér.
A lap ügynöke: Heűőn, szerdán és szombaton este 6 órákor

A Szent-Márk-tér galambjai.

Ijább *Abányi Kornél* és *Vézi József* urak a budapesti sajtó képviselőiben szörnyen berzenkednek, a miért hogy *Rakovszky István* a delegáció ülésén azt mondta rólok, hogy a Szent-Márk tér galambjai módjára mindenki tenyeréből elcsipegetik a — tiszta buzát.

Vézi ur, ha bokros elfoglaltsági engedik, talán emlékezni fog, hogy nem *Rakovszky István* az első, a ki ilyes megjegyzésekkel volt kénytelen illetni a 48-iki szabadsajtó nagy alakjainak — saját bevallása szerint is — kis epigonjait. Méltóztatik talán emlékezni a *Magyar Ipar és Kereskedelmi Bank*-nak öszel lefolyt országos skandalumára, a midőn az egész ország vidéki sajtójának nógátására és Budapesten minden erkölcsi testület és közéleti ember felzúdulására csak az utolsó pillanatban, minden oldalról sarokba szorítva, sikerült végre is Vézi urat és kiadóhivatali főnöktársait az újságokban megszólaltatni a „Magyar Ipar és Kereskedelmi Bank” 20 millió disznósága ügyében. Akkor is a sajtót védte Vézi ur, mint most; akkor is nagy hangú irázásokkal, mint most.

Nem az 'enek folytán kicsi személyemmel kelekveztet harcról szólok. A Vézi ur böles elnökeite alatt álló hírlapíró egyesület — bűszkén vallom: — ki-zárt kebeléből, de én azt csak újságíró maradtam s nem a hatalomnak tulajny-lásából élek, a tiszta buzát se miniszternek kezéből csipegetem ki, mint a — Szent Márk tér galambjai és magyarországi tollas kulcsok. A mi az én ügyemet illeti csupán egy kis hibás számítására aka-

rom figyelmeztetni ez alkalomból Vézi urat és társait.

Vézi ur tízedszer való követelésemre megindította ugyan a sajtópert ellenem, a miért azt írtam, hogy a budapesti sajtó bizonyos részéből rendszeresen fizetetik. De jónak látta a törvényes határidőn túl két nappal beadni keresetét ellenem, hogy *elődös miatt* a sajtópert ellenem megtartani ne lehessen.

Bennem van azonban annyi következetesség és malicia, hogy ezt a szelid galamb módjára nyujtot kifogást ne érvényesítessem, sőt magam kérjem a törvényeseket, hogy az elévülést figyelembe ne vegye. Ezen a sajtóperen hát majd kivilághik, hogy *Vézi József, Rákosi Jenő* kiadóhivatali igazgató urak és társaik csakugyan olyan kemény oroszlanok-e, mint magukat feltüntetni szeretik, vagy pedig csakugyan a Szent-Márk-tér galambjai-e, a kik egyaránt szives barátsággal viseltetnek a tiszta buzát osztogató kezek iránt s csak akkor kellemetlenkednek az ember feje tetéjére, ha már, — ott a hol — nincs mit csipegetni.

Vézi ur a sajtó feladatát nagy elmésen ilyen kis-kátészerűen állítja össze: *Miről ir a sajtó? Arról, a mit elég érdekesnek, elég érdemesnek és elég fontosnak tart, hogy a nap krónikájába bejegyeztesse.*

De aztán, hogy mik az 'elég érdemes és 'elég fontos' jelzőknek a kritériumai, azt elfelejti megmondani. Ezért volt aztán, hogy szerintük a „Magyar Ipar és Kereskedelmi Bank” husz millió — mondjuk csak: — töukremenése volt 'elég érdemes' és 'elég fontos' arra, hogy foglalkozni érdemes lett volna vele. Ezek az urak, ha Mózes idejében szerkesz-

tenek vala újságot, a Vörös tengeren való átkeléről se vettek volna tudomást, ha csak előre nem hirdeti átszállítási vállalatát, petit soronkint 60 fillérért. Valamint hogy *Krisztina* keresztrefeszítéséről is csak a nyílttérben lettek volna hajlandók gyászjelentést leközölni.

Nem úgy urak, nagy a konkurenciájuk, sok a regléjük az uraknak, és kevés az ellenálló erjük a — tiszta buza iránt.

És ha már benne vagyunk az újságok hivatásának vitájában, arra is figyelmeztetni vagyok bátor immár Vézi ur szerkesztő urak, hogy ugyan egy kolumán két ellentéte nyilatkozatot ne tegyenek, mert a lólab nagyon is kilátázik. Ij. *Abányi Kornél* ur cikkének nyolcadik kikezdésében nyíltan bevallja, hogy a budapesti sajtó tudott a bosnyákok újabb panaszairól, de „nem állt föl nekik többé”. Vézi ur pedig *Szilónok* című cikkelyében azt mondja: hogy a bosnyákok feléjük se néztek panaszokkal, azokat ő hozzájuk el ítv ebbék s egész viselkedésük olyan volt, mintha kerülték volna a nyilvánosságot.

Kinek hiszünk mi itt, a jámbor vidéken? Ij. *Abányi Kornél*, vagy *Vézi József* urnak? Mert az egyik nem mondott igazat. Mi nektük pedig oly nehéz a kettő közt való választás.

Vézi *József* ur, elmes szokása szerint cikke végére tartogat egy vastag gorbombagot. Ez a *Rakovszky István* dolga, mi pártíveivel éppen nem vagyunk neki, de meg elég embernek tartjuk *Rakovszky István*, hogy a személyes gorbombagok ellen megvédje magát. Csúpan felakarjuk világosítani Vézi urat, hogy ha a Szent-Márk téri galambok tényleg a *Rakovszky István* fejére szállanak, hogy ott hagyjanak vala-

T A R C Z A.

A kis bibornok orvossága.

XXXVIII. Balthazár pápa gyógyíthatlan betegsége szenvedett im mar több egy évvel. Anastázus Carriacus Exiguus dr., kit a történelem a „kis” melléknéval emlit, holott nagy vala, az ő tudományai mindenk felett, kétségbeesve titka a haját és lohgiresbét kollegáit csodítette a Vatikánba, hogy consulatjának a nagy beteg fölött. Hiába való volt azonban minden a nagy tudományok doktorok minden erőfeszítése, XXXVIII. Balthazár pápa azon a ponton állott, hogy nagynevű esdőtől, szent Péteről collegialiter beocsodtatást kérjen a mennyországba.

A keresztény világban nagy aggodalmat keltett az egyház látható fejének nyílt gyöngéltése és ezesse országban ájtatos miséket tartottak Öszentségre főlgöyngyűléseért.

A pápai nagykövetéség már nem tudott megfelelni, a világ minden részéről hozzá érkeztek kére-zőküldésekre s a nagykövetéségi titkár egy szép napon kijelentette, hogy — beadja a kulcsokat, lemond hivataláról. . . A fejedelmi udvaroktól halom számba érkeztek a részvét jegyzékek és olyan segyezkrítási írásmut, a melyekre még a legöregebb diplomátusi smukok sem emlékeztek.

S ez a szavtarvos állapot immáron több mint egy éve tartott. A pápai udvarban fejtelető volt állítva minden a s napolyi Santa Lucia piszkos narancsúr kolója bizonyára sokkal puhábbnak és

kényelmesebbnek taláta északánként a fekvőhelyét, mint Anastázus mester. Öszentségének első háborosa. A derek mester különben agyálatlan semmiilyenem sem találhatta fekvőhelyét, mert hiszen immáron ötvenegyed éve, hogy ágyval az a finom faragású szatálka-szek szolgált, mely XXXVIII. Balthazár pápa Öszentsége ágya fejéhez volt állítva.

Ugy ám. Ötvenegyed éve immár, hogy a nagy mester, kit a történelem nem tudni miért, az „exiguus” melléknéval tisztelt meg, éjt-napot öszentesve consulat, puluzust tapogatt, látat mér és annyira még nem tudott jutni, hogy megállapítást az a veszedelmes kört, mely Öszentsége egészétség napról-napra emélti. Valami új fajta volt ez a betegségek, melyet az emberi véges elme képtelen fölfolgni, kismarani és megszüntetni. A nagy beteg ágya körül ez alatt írto háború folyt. A pápai udvar méltóságai két pártba szakadtak. Az egyik párt feje XXXVIII. Balthazár legkedveltebb embere, Picoardi volt, a kinek hívei közsz tartoztak a Vatikán azon méltóságai, kik papi hivatásukat élet-czéljának tekintették, szóval: a kik tetőtől talpig telivér papok voltak. Ezen párt karakterét Picoardi nuncius egyéniségében lehetett legzengebőlűbben feltalálni. Kideg, meravarcu ember volt ez a fő-párt az Urnak nem szelid, könyördletes, hanem bocsánatot nem ismerő, kegyetlen pástora.

A másik párt feje Agliostro biboros volt, egy kicsi fiatal főpap, kinek arában spanyol és franciaia jekeletimk volt csodregesztet. Nagyon kifojlett mé-vészajhalmaival bír és igen szeretete a zenét és más

efféle világi boldonságokat. A kis főpap tehát világi gondolkodású volt és ilyen hajlamu méltóságokból került ki a pártja is.

Abban az időben a keresztény világban sok furcsa szokás volt elharapózva. Így például igen főispapordtak a fagellánok, kik merő bűnbánatból naponta véreke korbeácolták a testüket. Az egyházi embereknél pláne kötelezőség volt Öszentörés. Hiszen Öszentsége maga is az ő szent jobbjával mindnapon elvégezte ezt magán.

Agliostro pártjának nem tetszett ez a tünies szokás és elhatározta, hogy Öszentsége haláláig végét szakítja. Ennek megvalósítására pedig szükséges volt, hogy XXXVIII. Balthazár halálával megterjedő szentségbe a saját embereket illessék: a kis bibornokot. Ezért volt tehát a harsoly alkoresodott, a két párt között.

Igy álltak a dolgok, a mikor a kis bibornok egy napon beocsodtatást kért Öszentsége betegségejába. A vizit után a kis bibornok kijelentette Anastázus mesternek, hogy imes sikerült felismer-ni Öszentsége baját s ha úgy tetszik, ki is gyógyítja bele. A derek háboros, ki immár Ötvenegyed éve, hogy nem pihent kényelmes ágyában, puha vánkossin, szinte a plafonig ugrótt örmésben, de aztán szomorúan legyintett a kezével:

— Tréfi, Emuciancz. Nem lehet az. . . De a kis bibornok nem tréfált. Látott rajta, hogy valami terven töri a fejét — s állandóan ravasz mosolygás derítette föl táplált arczát. Nagy levelezésbe fogott holmi világi emberekkel a egyre-másra érkeztek a stafetták a válságtünetek-

mit s nem a Vészi József ur fejére, ez onnan van, mert a galambok messziről látják, hogy már más egyéb: vaj van a Vészi József ur fején.

F. L.

Az adóalap emelése.

— A pénzügyigazgató becsületeseva. —

Érdekes fordulat következett be a pénzügyigazgatóság halhatlan adóemelésé ellen indult mozgalom ügyében, Akár-mekkora volt is a felháborodás, éppen az adóemelés óriási nagysága, a szától — hat-száz perzentig való adóalap emelés foly-tán, mindenki tisztában volt vele, hogy ez az abszurd javaslat így nem maradhat. A felháborodást voltaképpen az okozta, hogy mindenki át látott a pénzügyigazgat-ság száján s mindenki előtt világos volt, hogy a pénzügyigazgatóság azért adott be ilyen abszurd adójavaslatot, hogy egyrészt azt remélte: így majd valami 80—40 százalékos emelést véghez lehet vinni, másrészt pedig a gyámoltalanokra számí-tott, a kik nem tekintvén be az adóal-jstromokat: nem szaladgálnak fűhöz-fához és nem tiltakoznak e formális megseze-rezés ellen, a mely e szerencsétlen város polgárságát a végromlásba döntené.

Amde az első nap, mikor a lajstrok-mat kitétek, de különösen midőn lapunk utján nyilvánosság lett a vakmerő tervezet, a felháborodás akkora lett a városban, hogy Plossék Ferenc pénzügyigazgató ta-nácsosnak látta az egész haditervet elejteni.

A kereskedelmi társulat és a kiske-rekedők egyesületének összehívott vála-ztmánya kiküldötte kebelől Karl Istvánt, Pisky Lászlót és Wertheim Armit, hogy az adóalajstromok ügyében felvilágosítást kérjenek a pénzügyigazgatóságtól, ettől te-rvén függővé, hogy a polgársággal egy-temben miad eljárást fognak követni?

Plossék Ferenc pénzügyigazgató erre kijelentette, hogy ő voltaképpen semmifé-le adóalap emelést az adott körülmények közt nem tart helyesnek s így a *legutólsólabbról sem állhat mellette a referens által benyújtott javaslatnak*, de azt ő a törvény értelmében

kel. Egy napon végre kijelentette, hogy elárkente Özsentedge meggyógyulásának ideje. Anasztasi mester szótlanul csóvalta me a fejét e kijelen-tés és valami latin fohszót mormolt a bajosa alatt:

— Lux perpetua luceat ei! . . .

XXXVIII. Balthazr pápa Özsentedget keresz- szűbe helyezték s ugy görítették abba a nagy terembe. melyet Agliostro bironok az Özsentedgen végbeviendő elemelőt operáció színhelyéül jelölt ki. A nagyterembe a bironos meghívására bevonu- tak a Vatikán összes páp méltóságai s az ellen- párt is Piccardi nunciussal az élén.

A ridégségről messze földön ismert nunci- us és párta titkos hárfómmal néztek a kis bironok erőlködését és szabad kezét engedtek neki. Szóvalt megroglat győződére, hogy Agliostro ellyeglenek a dolgok s Özsentedge hamarabb vizitelt menyibeli elődjénél, mint különben. Ez pedig a bironosra és pártyára XXXVII. Balthazr pápa Özsentedget meg volt mentve. Piccardi nunci- us kezvesztett lett a helyét Özsentedge kezében az izézesemlé és vo- zonyesért kis bironos foglalta el.

az egykoru historikusok elszárgult irásai aról tanuskodnak, hogy a vatikáni ballott előadások meg aztán is gyakran bironnyultak hathatós or- vosságnak a pápa Özsentedge betegségre s ezek révén a kis bironos. mint a pápai ház opera in- tendás, oly nagy hatalomra tett szert a Vatikán- ban, hogy Özsentedge késői halála után XXXII. Gregorius néven ő lett a római egyház látható feje.

Ezen történet csak azt bizonyítja, hogy az életunalom még a pápákat sem kímélt meg s hogy annak tehát olyan betegsége, melyeket a világ összes patikájának gyógyszersei sem gyógyítanak meg, de gyógyíthatók.

A tánczóll aszonyi alakok pedig valamínő rózsmasínó ruhába voltak bujva, mely rácsúllt a

köteles volt előterjeszteni, illetve kiadni. *Becsület szávdí adja, hogy semmiféle emelés* — egyes, számba nem jövő eseteket ki- véve — számdékában nincs s a bizottsági tárgyalásokon maga fogja a tételeket meg- vizsgálni, sőt más referensét küld a tár- gyalásokhoz.

Ez a válasz érthetően meglepte a három kiüldöttet s arról siettek jelentést tenni küldőiknek. A nyilatkozatnak csak- hamar hirt ment az érdekeltek körökben s most kiváncsian várják a június 9-én kez- dődő tárgyalások első napját.

Az ugy ilyenét fordultatá mindenesetre érdekes, de nem jelentheti megsemmis- lését annak a felzúdulásnak, a mely a közönség körében kitört. Az a nézetünk, hogy a pénzügyigazgató és titkársja közt e nyilatkozattal olyan mély szakadás törté- nt, hogy az föttelenni alapos változások- kat fog előidézni a pénzügyigazgatóság körében.

Mesébe illő dolgokat beszélnek azok a kereskedők, a kik 4—500 percentes adó- alap emelésük miatt a pénzügyigazgató- ságnál jártak. A fűszerkereskedőkönél a a cukor métermértékjű után en grosse eladásban 3 korona hasznót számítók a referens, holott a kereskedők számlákkal és könyvekkel, továbbá szakemberekkel tudják igazolni, hogy 50 fillér a nyeresés- gök. A tengeri fűnél, a melynek kilója 6 fillér, 15 fillér nyereséget számítok. Ez a tájékoztatlanúság szomorú bizonyítéka képte- len adózási rendszertünknek

H I R E K.

Előfizetési felhívás.

Június hó elsejével a Székesfehérvár másodlik évszvegnyedébe lép.

Az a három hónap, a mit ez az új- ság a háta mögött hagyott, kemény küz- delmek ideje volt, s a mi előtte volt, az sem lesz más. Minden kiadóhivataltí polli- tika ellenére az erőseket támadták és a gyengé- kek érleltekben emelt szót, s hogy mindezek dacára fenn tudott maradni sző megerősödött, ezt egyik bizonyítékul ve-

lastitko s derokokon ékes csirnaságuil apró, látó- szerű szoknyácskák estingtek . . .

Ballet-tánczosmók voltak. Persze XXXVIII. Balthazr pápa Özsentedge nem tudta ezt, de nem tudák a többi egyház méltóságok sem.

Hiteles historiai adatok bizonyítják, hogy mikor Özsentedge bígyaut pillantása a tánczóll alakokra esett, élénk lény villant meg a szemében. Ez adatok aztán tovább is nyomról-nyomra bizonyítják, hogy a pápa Özsentedgének az arca minél inkább elmertelt a káprázatos táncz nézésében, an utal inkább földértik. Végül mikoron a függöny újból előléta a (tímenyes látomány, Özsentedge ledohavn magáról takaróját, vidáman pattant föl keresz székéről és melegen rázta Agliostro bironok jobbját.

— Kedvelte hívni, ön csodát művelni! — mondta jökendvén és ruganyos léptekkel vonult vissza termébe, a búsuló főpapok sorába köztök.

Es XXXVIII. Balthazr pápa Özsentedget meg volt mentve. Piccardi nunci- us kezvesztett lett a helyét Özsentedge kezében az izézesemlé és vo- zonyesért kis bironos foglalta el.

az egykoru historikusok elszárgult irásai aról tanuskodnak, hogy a vatikáni ballott előadások meg aztán is gyakran bironnyultak hathatós or- vosságnak a pápa Özsentedge betegségre s ezek révén a kis bironos. mint a pápai ház opera in- tendás, oly nagy hatalomra tett szert a Vatikán- ban, hogy Özsentedge késői halála után XXXII. Gregorius néven ő lett a római egyház látható feje. Ezen történet csak azt bizonyítja, hogy az életunalom még a pápákat sem kímélt meg s hogy annak tehát olyan betegsége, melyeket a világ összes patikájának gyógyszersei sem gyógyítanak meg, de gyógyíthatók.

Pakots József.

szem annak a fanatikus meggyőződéses- nek, hogyha tövises, de végeredményében mégis helyes utat követek, a midőn leg- jobb meggyőződésemet, minden más tekin- tetek nélkül követem.

Tényben a valóságot, véleményben legjobb meggyőződésemet megirni, ezt val- tottam egész újságiról pályám alatt, ezt ígértam ez újság megindításánál s ez ígér- tetem beváltottam. És nehéz küzdelmei- ben a harcnak mindig az adott erőt, hogy a jóhiszeműséget ellenfeleim szem vonták meg tőlem.

A milyen volt e lap vezetése eddig, olyan lesz azután is. Ha ennek a várne- gyének és városnak közönsége is ugy ta- lálja, hogy bizalmát nem hiába előlegezte ez újsághoz, ígértemet beváltottam, akkor továbbra is kérem pártfogásukat az újság számára.

A mennyire a régi elveknél maradok, annyira igyekszem azon, hogy az újság hírtörzésekben mind gazdagabb legyen s a technikai előállítás vidéki mizériái lehető- leg kiküszöböltesse. Szerény tudásom minden erejével vállalkozom a további munkára, kérem hogy lejárót előfizetéseiket megújítani sziveskedjenek.

Fényes László,

a Székesfehérvár szerkesztője és tulajdonosa.

A Székesfehérvár előfizetési árai vi- dőkre postán, vagy helyben házhoz hordva:

Negyedévre 4 korona

Fél évre 8 korona

Egész évre 16 korona.

Nyári lakhely változtatásánál bárhova s bármennyiszor változtatva után köldjük a lapot.

A Székesfehérvár kiadóhivatala.

Postás Nóra kérdései.

Postás Nóra eresi- illetőségű, 35 éves, hajad- on, vagyona nincs, hitve van. Testaltala vézna, különös ismertető jele, hogy köhög és sir, egyre köhög és sir.

Róla írván, nem tudom, hogy a tekintetes Társadalomnak a btk. paragrafusai szerint minő- sültek erkölcsi érvénye nem log e hengerbuzókákat valai felháborodásban, a kogyes jámbor szívl emberek pedig az eset fölött való megindulásukban nem fogják e mondani: megpedg a szívem, nem tudok resz gondolni . . .

Hogy mégis foglalkozom vele, annak az a közönségerzet az ok, a mi a megcsómördölt embert arra készteti, hogy pástétom helyett sződa biron- bánt vegyen be r gőleire. Anyi sok derék, becsu- lott, jó és eszme ottatitást a btk. paragrafus- korlátjai közt végző eu' errel van dolgunk naponta, hogy egy kis erkölcsi kevesrdésd előléző sződa bicarban a tekintetes Polgári Társadalom kedves egységére okvetlen jőtköny hatásán. . . Utánna bizonyra kétszerez erővel log polgári önértelme- dagadozni, reá gondolván, milyen derék bossu- lók egy emberek is vagonynál, hogy különös ismertető jeleiket nem lajstromozták be, a foglász callájában.

Mert a Postás Nóráé már ott van s kövel- kesésképpen e ténynek: szembeküzdőben, köhögés után, apró, piros foltok jeleneknek. E piros folt- toknak történetét fogom elmondani: Postás Nóra eszéd, had dagadozom tekintetes polgári önértelme- tük.

Postás Nóráról voltaképpen Okler Juljának hív- jék Acsan volt postamesterem. Az újságok meg is irták már róla, hogy sikkasztott és ellogták, most vizsgálati fogsgában van, aztán beoukják illeté- alapú. Aztán punctum.

Az apja Erseiben volt jó keresett híves mester, de meghalt, mikor a kis Juliska négy éves volt. A mi vagyona maradt, azon az anyja kitá- nitattta a leányt. Mivelhogy maga beteges volt, az őzletet nem tudta folytatni, hanem ugy számított, hogy valami tisztes kenyérgéreső foglalkozásra tanít- tatja a leányt, az elartja öreg napjaira. Majd meglátja, hogy a számdakába egy kis hiba cau- szolt be.

A leány kisanul, sem vagyona nem volt, sem valami szépség a bizony feleséggel el nem veték. Három esztendő folyamodás és kilencelés után kinevezett m. kir. postamesternek Ercsói, Jászén 400 mond négyász pengőforint évi fizetéssel, járandósággal és általánnyal, a mely vég összegből még kilendőnek, illetve postaszolgálat és hivatal szobát is, kellett tartania és az édes anyját, a ki kitanítatta.

A dolg rendben lett volna. Azt mondják az assnak, hogy Pósta Nóra igen szerette a szalonnát, fekete kenyérről élte. A m. kir. postamesternek különben mind nagy szalonna kedvelők.

Ozr. Okler Sándor né azonban hat esztendővel ez előtt beteg lett. A községyen igen elkezdte kínozni s az ágyba fektette. Ugy viték ki belőle tavaly télen, egyenesen a temetőbe. A doktorok ugyan több ízben tanácsolták a közsébe előt ez esztendő alatt, hogy előbb kísértes meg Póstyében karát tartani, vagy utjabban a Fandangó-gyógyintézetet is javasolhajták, de hát a beteg makacs volt, mert az se Póstyében, sem a Fandangó-intézetbe. Az ágyba maradt.

Az öt év alatt igen sok doktor járt a háához, meg kell emlékeznem: az assai ingyen. Hanem a többi pénzért. A betegség — a Póstyéből való vonakodás következtében — komplikálódott, utóbb már mozdulni sem tudott a ki nagy, kövér asszony volt. Felaródot testét két paraszti asszony forgatta, tette tisztába naponként ahányzor kellett, vagy Okler Juliát a posta a hivatalszobában tartogatta s maga csak az éhezésre birt elég erővel, a nagy testet forgatni nem.

A doktor urak jöttek, receptet irtak, egyiket a másik után. Jókáki pilulákból és nem tudom micsoda kenőcsökből igen sok fogyott el s a talubeleik előadás szerint Okler Julia lassankint úgy találta, hogy a fekete kenyér magában sokkal ízesebb, mint ha szalonnát, vagy krumpli stercet eszik hozzá, sőt a rubrikák is tisztában látszottak így, mert az utóbbi dőben keztek már igen zavarosak lenni.

A doktor, a patikus, az ápoló asszonyok jāj, hogy olyan sok pénzbe kerülnek. A kildőnezés hivatal-szoba tartással megterhelhet négyász forintokból nem lelik. Pedig az az öreg asszony, az az édes anya — a kivel eszemű korától mindvégig olyan sok fájdalomt élt át az a Pósta Nóra, — ott fetreg nyűg az ágyon tehetetlenül. A rubrikák, az anzizek kártyák ott titrelmetlenkednek a posta asztalon. A számadásokban minduntalan hibák vannak, azokat meg kell fizetni.

Ismertő, rokon, barát, a ki segítsen — Pósta Nóra nem szép — ninesen. Előbb elvett öt forintot, azután tízet, megint ötöt, megint tízet, a mint a patika, a doktor, az ápoló asszonyok díja kijárt. Egyik bűn a másikat vonta maga után s olvastam Pósta Nóra egy ide való rokonának leveleit: majd aláírok neked egy háromszáz forintos kölcsönt, hogy fizethed adósságodat...

A kölcsön elmaradt, a számadások mind kuszáltak, mind zavarosabbak lettek, a minthogy az öregasszony, az édesanya is mindjobban kiabált a se: azed mobában a nagy fájdalomtól, valamint hogy Pósta Nóra is mindközelebb állt a megőrüléshez. Már a pénzök után tudakozódó leveleket is elküldöztette.

Az anya a lélen meghalt, jött a temetés, azontal megeztük a síkkészítést. De a posta kintálót csak ezután vette észre a dolgot. A feltegyőben volt anyai emberség, hogy közheti idő előtt Pósta Nórának: ha ez idő alatt az 1500 koronát előtűdja teremtani, futni enged. És egyező pózt is adott a lányának, mert nem volt a mibe elmenjen Ácsáról.

A közbűrés martíriumát járta végig Pósta Nóra Székesszérvárról és Budapesten, hogy az 1500 koronát összehozza. Össze is koldult 70, mond hetven koronát, ezt elküldte a tekintetes postakincstárnak. A tekintetes postakincstár pedig eltele a hetven koronát s az ügyességéül feljelentette Pósta Nórát.

Punktum. A miket Pósta Nóra életéről és síkkészítéséről elmondtam, az mind végig igaz. Ez a lány síkkészítőt, mert négyász forint étesztendő hivatal, kildőnezőt kellett tartania és írág édes anyját ápolni, gyógyítani. Magának egy kalapja nem volt a hét év alatt, ki nem mozdult Ácsa község határából.

Es a leány most a vizsgálati fogságban ül köbög, egyre köbög és sir és piros foltok köpőd. Gőbe megtört alakja ennek az életből való Nórának, úgy tűnik fel nekem, mint egy nagy kerdő jel. Ez a kérdőjel azt kerdézi most a tekintetes Társadalomtól:

— Szabad e a tekintetes Társadalomnak rab-szolgálat tartani, a kik négyász pengő forintért hivatali helyiséget, kildőnezőt tartani kötelesek s dolgozni reggeltől estig?

— Szabad e a Társadalomnak, ilyen uszora munkák révén évenként 4—5 milliót összeharcolni, posta jövedelmén ezimén?

— Szabad e egy gyermeknek beteg, tehetetlen szülőjét az utcára dojni, vagy pedig gyógyítani és ápolni kötelese-e? Melyik köteleességével jöjjön elenthető: a természeti, vagy a paragrafussal köteleességével?

A jelzett körülmények közt az Okler Julianna síkkészítést kért forhal a feleség, Okler Juliát-e aki az anyját gyógyította a síkkészítőt pénzbel vagy a tek. Társadalmat, a mely rab-szolgálatból követeli, hogy szabad emberek számára készült törvények szerint éjjen s a mely tek. társadalom a görki ágyupróba dejeunerére tészet költ el, mint ezeknek a rabzolgálatnak összen segítését ad egy esztendőn át?

— Ez csak egy választ álllok: a nyomorult köbögés, a melynek nyomán piros foltok kámadnak.

— **Nyomda változás.** Lapunk technikai előállításában a mai nappal változás állt be. A *Székesfehérvári*-t a mai naptól a *Csitári G. Emil* nyomdájában nyomják s a régi kiváló cég hírneve elég biztosított arra, hogy a lap technikai előállítása az olvasó közönség megelégedését fogja kivívni.

— **Gutenberg emléke.** Szép ünnep folyt a ma juss utolsó napján, szombaton este a székesfehérvári nyomdászok szakgyűlésében. *Gutenberg* Jánosnak emlékéért ünnepelték, leleplezőn arcképét az emberség legnyugyobb vírmánya felállításának. Az ünnepélyt *Kozdcs J.* Adoll elnöki megnyitja vezette be, a mely után *Novák B. József* leplező beszédet közvetett. Szavaltat ezután *Kódy Elekta, Fodor Ferencz és Ványi N.* Az ünnepség után tánc volt. Ejjélekor a nyomdászok külön ajándékot adtak ki *Gutenberg* emlékére, a mely a szakör tagjainak beszédeit és Gutenbergről való emléksorait tartalmazza. A kitérőn sikerült ünnepi mulatság késő éjjel után ért véget.

— **Az „Othón” mulatsága.** A székesfehérvári hivatalnokok *Othón*-egyesülete jól sikerült mulatságot rendezett tegnap Szarka-utcai helyiségben. Az estélyt az Othón zenekara vezette be, a mely után *Gura József* felolvasása következett, ami ismét a zenekar játéka, azután pedig a kedvelők által elő gr. *Frédri Sándor Egyetlen leány* című darabját. A darab főszereplő, a kik mindannyian sok taposzt kaptak, a következők voltak: *Kusovits Győzőné, Vezér Lászlóné, Horváth Elvira, László Elvira. Miheller Emma, továbbá Kovács János, Szakál Antal, Szabados Miklós és Szöllösy Ferencz.*

— **Vasuti szerencsétlenség.** A 209. számú Budapestről 2 órakor induló személyvonat ma egy órái késéssel érkezett meg Székesszérvárra, aminök oka a rulyos baleset volt, amely a velenzelei állomás közelében történt. A sorompó őr nem zárta le a sorompókat s egy földmives ember korcsolyán éppen akkor ment keresztül a vágányokon, mikor a vonat odért. A locomotív a szekeret izse porra zústa, a rajta ülő földmives — a kinek nevét ez ideig megállapítani nem sikerült, életveszélyes sérüléseket szenvedett, a kocsin ülő két gyermek pedig csupán zúzódásokat. A vasuti igazgatósága a vizsgálatot megindította.

— **A Lövőde napja.** A *Polgári Lövőde* parkjában tegnap is élénk volt az élet. A estahangversenyen nagy közönség vett részt, a tennis pályák is egész délután el voltak foglalva. A verseny eredménye a következők voltak:

Egyesület I. H. Földt. Imre 4-es. II. Binder Béla 4-es. III. Lukó József 8.
Pisztoly I. Dr. Palánszky Miklós szeg. II. Könyg Oskár főhad. szeg. III. Binder Béla 4-es.
Tekeverseny: I. Kégi József főhad. 16 f. II. Marosi Dezső 15 f. III. Szőke Gyula 14 f. Vasárnap ezülvesszel, katonazene, tekeverseny, tombola és tánc.

— **Villamos világlátás.** Hosszu küködés után a villamos világlátás már létezésre immár a mai nappal befejezett dolgot. Ma reggel jöttek le a belügyminisztériumtól a *Jóhadagott szerződés*, a melyeken a kereskedelmi minisztérium is csak igen lényegtelen módosításokat tett. A Gáztalpal- és Major-utazók sarkán levő Róza-féle Galen az építést valószínűleg már a napokban megkezdik. Az építést *Say Ferencz* építőmester végzi, a kábel elhelyezéseket maga a társulat fogja eszközölni.

— **Szomorú ut.** A Genában megalkott *Havas* Adolf tanárt néhány lelkes ember intervenciójára hazaszállították s itt fogják elhelyezni a Szat.-György kórházba.

— **Járványok moorott.** A kanyaró, vörheny és difteritisz, a szülék e három réma napról-napra mintogy szedi áldozatait Moorott. Alig van ház, a hol ragályos beteg ne volna. A tehetősebb assúlok vidékre küldik gyermekeiket. Két héttel ez előtt a vezedelmes járványok kifejtőttnek hiték és újból megnyiták a tizenegy héten át zárva volt iskolák ajtái. A járvány azonban újból, még pedig olyan vehemensen kezdett dőthöngni, hogy nemcsak az összes népisikolák, hanem az állami polg. iskolák is bezárták a hatóság. Ez volt az oka, hogy a polg. iskolákban tegnap és tegnapelőtt strópszen megtartották az évi záróvizsgálatokat. A népisikolákban az idén meg sem tarthaják a záróvizsgálatokat. Ajárványnak nemcsak gyermekek, hanem felnőttek is estek áldozatul. *Bruner István* 26 éves és *Hüller Ferencz* 20 éves asszonyok vörhenyben haltak meg. Az illetékes helyi hatóságok mindent elkövetnek, hogy a járványt elojtsák, a köznép tudatlanság miatt azonban minden fáradságuk kériba végt. Hozzájárul a járvány terjedéséhez, hogy nincs járványkórház. A jobbra taluzott lakásokban inféziával van minden élő lélek. Továbbá a járványos betegségekben ellhalnak ravatalra felekték a szomszédok pedig az ajtóra liftegettezt vörös ezülda daczára csodálatlanul jönnek és tömegesen jelennek meg a temetésen, aztán tort lenek a köznép végre templomba és körmenetekre viszi beteg gyermekeit, az imádságtól várán gyógyulást.

— **Választás.** A székesfehérvári kereskedelmi társulat 18 évesen át volt tiltakjár. *Szabady József* ez állásról lemondott s helyébe a választmány egyhangulig dr. *Schlammadinger Jenő* választotta meg, a kinek működése iránt a társulat joggal nagy reményeket táplál.

— **Tüz.** Mohán tegnap Nagy János, Kovács János és Szabó Sándor háza és mellek épületei tűzbe az ok is meretlen.

— **A kereskedelmi júniális.** Általánososságban hird alkunk arról a nagygyűlésnek tervezett mulatságról, a melyet a Felső Kereskedelmi Akadémia építési alapja javára Péter-Pál nagy és Polgári Lovöldőben rendeznek. A rendező bizottság *Kunoz Gyula* elnöke által több mint száz tagból áll és különböző al- és szakbizottságokra osztott, a melyek a hozzájuk beosztott javaslatokat már le is tárgyalták s azok keresztülviteléhez is hozzáfogtak. Tudnivaló dolgot, hogy e mulatság voltaképpen a *Lövöldő parkjának* egy szolid erköltöt *Ös-Budavárvá* való átalakítására nyugszik. A déli vasti mthely derék tisztikara a ezéira a park helyiségében a villamos világlátást vezeti be s az estén tizenöt villamos lámpára és a lámpiókon egész csoportja fogja megvilágitani a park utat és tereseit. Különböző helyeken lesznek azután felállítva a variété színpadok, a pezsgő, sörtes és egyéb asztrok. A variété színpadok műsorát voltaképpen csak az ünnepi napján s idején fogják ismertetni, megkínnyit a magasabb státusú tökök megértesése nélkül aláruhátunk, hogy két zenesebbök produkció, a gyors rajzoló és festő soha nem látott mutatóványai, az amerikai ember kezességű mőkái, egy erőművész akrobatiak csodátelei és más élefele szórakozások. Az árus sátrakban, a pezsgő pavilonokban természetesen hölgyek árulnak az italok, ezek a sátrak pedig a park különböző helyein lennének felállítva, a hogy a közönség az egész kerekben szét lenne osztva. Ezt megelőzőleg délután már *Lacustrány* verseny lesz, esetleg totolizáttól, azután *virágos biciklizé felvonás* és kerékpárverseny, olyan formán, hogy az nyer díjat, a ki leglassabban járja körül a pályát. Alkalmi újágost is fogunk kiadni a hölgyek autogrammjait, a mizehez többé kevésbé szellemes megjegyzések lesznek írva. A konvédeknek hangverseny, csigányzene

és a déli vesúti dalára szerénysége fogja hangossá tenni az ünnepeit. Ezek az előkészületekbe levő tervek, a mi természetesen egy vagy más részben meg kibővül, vagy változhat szenved. A mulatság iránt szerze nagy érdeklődés nyilvánul és már több jelentékeny adományokat küldtek be a rendezőbizottsághoz. Így a Francois cég száz fegyversőgtől küldött, a Dreher úbraktól pedig jelentékeny mennyiségi ajándékot.

A kerékpár verseny. Tegnap volt első verseny a székesfehérvári kerékpár egyesületnek. Délután pont 8 órakor volt indulás Mozdón, hora a versenyzők még reggel megérkeztek. Összesen ötven indultak az első: Völcel Lajos 26 kilométert utat 53 perc alatt lette meg, a második Kálóczy Gyula, a ki 53 perc alatt érkezett be a vásártérre, a hol a nagyszámúban összegyűjtött közönség zajos düveléssel fogadta a két nyertes kerékpár bajnokot. Az uton egy kis incidens is történt, a mi miatt Kálóczy óvsát emelt Völcel ellen. Keresztenséig ugyanis még Kálóczy volt elől s a nagy dobánál Völcel elébe került. Látra a konkurenciát, Kálóczy is „spült vette” és így hátulról neki szaladt. Völcel gépjének, a mely ekkorra már előtte szel karikázott. Így történt, hogy Kálóczy gépjé isfordult s újabb vasparipára kellett szállania, mégis beérkezett 53 perc alatt. A rekord kölcsönben egyiknél sem valami nagy, a mit az ellenkező szél és talán az magyarázza meg, hogy egyik versenyző sem volt még — orosz nyelven szólva — fit and well. A vásártérre fűszálított verseny bíróság 4 óráig tartászárt vette el, mert midőn az összejöttökös őrség, a ki még Völcel 4—5 méterrel előtte volt Kálóczyt a ki már Völcel 4—5 méterrel este forog fenn, hanem voltaképpen Kálóczy kerékpárját bele a Völcel gépjébe. A vásártérről aztán a Tremkő féle vendégközhelyiségre vonultak a versenyzők, a hol Kuncos Gyula tanár adta a győztesnek a bajnoki jelvényeket. Azután a déli vesúti dalára hangversenye következett, a mely magyarázatul közönséget szórakoztatott. Majd téves volt, az első kerékpár verseny epepen igen sikeresen lezajlott.

— Idegenek névsora 1902 június 2-án. Barnai Igazcs. magyar királyi szallodája: Gergely Károly gyara Bpest. Győr őrnagy Bpest. Slavay aedredes Pecs. Kpinaai aledredes cshing őrnagy Bpest. König Ador ut. Bocs. Pick Emil ut. Bpest. Pokorny Janos ut. Bpest. Leitman Vilmos ut. Bpest. Szei Jambor főbáb. Czuczor Ferencz János őrnagy Pecs. Boda Lajos ut. Bpest. Kirchner Herman aeredes. Enderz Janos „Fekete Sza” szallodaja. Goldberger Samu utazo Bpest. Weisz Geza utazo Bpest. Hübner Janos utazo Pecs. Rudolf Ernő szazados Pecs. Habel Istvan szazados Pecs. Madics J. k. tanácsos Sopron.

Közgyűlés a városnál.

— A vásártér rendezése. — A beálló melegben kevés várostya veti részt a mai rendkívüli közgyűlésen, azért mégis kiküzdtek az időt 9 óratól egész negyed 12-ig. Szó esett a közgyűlésen mindenről, csipdtek egymást a tisztelt bizottsági tag urak, egyik másik ötletes közvében volt s egész nevető viharköt támasztott közbe szólással a még báró Fiáth Pál főispán is, miközben csendet csepegtet, kénytelen volt átengedni magát egy általános hangulatnak. Csak egyik szűlt közbe érélyesen: meg kértm már bizóti adgi fag urakat, hogy ne miltötassanak egymás beszédeibe közbe diskurálni és kiabálni. . .

Az ülés legérdekesebb momentumta mindenesetre az volt, hogy Pénzes Imre ma az egész közgyűlés helyeslése mellett beszélt s a mi fő: igen okosan. El is fogadták az indítványát, hogy t. i. a vásártér minden esatornája beburkolatassék, a mi a vásártér rendezésének a tanács által javasolt 72000 koronányi összeget mindössze 5000 koronával nagrobbitja.

Egyhangú helyeslése közt szóltal fel több ízben dr. Cséppentzky Mihály is. Tudnillik egyedül őn magá helyeselte azt, a mit mondot. A népszavazást ügyvéd ugyanis azt kívánta volna, hogy a tésényhatóságunk április 24-ikén hozott s a belügyminisztérium által is már jóváhagyott határozatát most semmisített meg s a vásártérre egy állítkezést, a mint az tavaly volt. Nagy zűgös kellekessé erre s a tulajdonan ellenzékiekkel közbizottsági tagot br. Fiáth főispán hamarjában nagyon erősen megleskeztette. Ne tessék a közgyűlést kis gyerekeknek tartani, a ki ma így, holnap úgy határoz. A mit a közgyűlés közakarattal szűkességek mondotk ki, annak megváltoztatása iránt 8 hónapon belül valamely h. óg adhat ugyan be indítványt, de akkor aztán alaposan meg is tudja ídolokolni, hogy miért? Cséppentzky dr. a főispán aggodalmaskodott, hogy most nagy költségrel rendezték a vásártérre, de ha egyszer a belügyminisztériumnak eszébe jut egy 1875-iki szabályzat értelmében a vásártér a város belterületéről sonca kitenni, mi történék akkor?

Hiba magyarázta a főispán az aggodó ügyvédnek, ez nem értette, illetve nem akarta megérteni, miképpen ezáltal, hogy a minisztérium helyben hagyta a levelet, ez az aggodalma felesleges. Cséppentzky dr. meg is felelbezi a határozatot. Párkasczy Deszö, az első fűszálító voltaképpen csak azért szóltal fel, hogy konstátálja: a vásártér rendezésének mostani költsége nem végleges, fizetni fogunk még érte jó néhányszor, az igazságügyi palotának a felső városra való építése okozza azt mind, már is látszik a haszna: az adó két százalékkal emelék. . .

Ez utóbbi kijelentés vilharos tapot idézett elő, de Havranek József polgármester hamarosan megtopazta Farkasdy könyvtár módon szerzett babrart. A vásártér rendezését az igazságügyi palotával összefüggésbe hozni — ugymond — egy kissé nepszerűség hajhászására vall az alsó városiaknál. A mi pedig az az igazságtalan adóval emelési illeti, bizony arra neki beltyolása nincs, de hogy minden érj megleszti, hogy az meg ne aljjon, arra büszkén hivatkozik a közgyűlés tagjai előtt. Most meg a polgármestert eljenztek meg. Ez az adóügy a bővös kard, a ki hozzá nyul, annak varázserő van a birtokában.

Hübner Károly pedig ez az igazságtalan adóemelés leplezése az ő műve volt, csak szarosan a kérdés mellett maradt, Pénzes Imre indítványát pártolta zajos helyeslése mellett, hogy a tanács javaslattal szemben az összes esatornák beboltoztassanak. Pótlak Ármin okozott ezután általános és folytonos derűtséget, kijelentve, hogy a vásártérről okvetlen be kell murvaztatni, mert ő maga szonozu meggyőződött, hogy a vásártér mostani állapotában erös idő eseten olyan sar van, hogy az ő kuntsajójának szállított legszebb cipők is tönkre mennek. Szay Ferencz építő mester azért nem helyeslt minden esatorna beboltoztást, mert az uszalóhelyi árokrol is folyik oda víz s ha beboltozták; meg foitalánus szaitana az arok teteteje s elűntene az egész vásártér.

Wankler Vilmos főmérnök ezután a mi a sok szó között ért, vagy kifejezes csak, mindégyikre megadta a választ s noha ő volt az, a ki az általános beboltoztas ellen szólt, látva a közhangulatot szivesen beleegyz az általános beboltoztasba, már csak Hübner amuz érvekdvört is, hogy a város nyilt kanalikéit meliöb megzababudjelen. A Szay Ferencz aggodalmát indokoltak szinten nem talajja. Lajtfauer Ferencz teut meg ezuan egy okos észrevételét, hogy a vásártér magasabb részén helyezték el a kálbásokat s elfogadták Cséppentzky dr. ak azt a kéreost, hogy a kötelesek és szájgyártók az állatvásártér közelében állítassanak fel.

Br. Fiáth Pál főispán ezután szavazás alá bocsátotta az indítványokat s 26 szavaz 21 ellen elfogadták Pénzes indítványát, a mely a tanács javaslattal azszal módosítja, hogy az összes esatornák beboltoztassanak és a munka haladéktalanul megkészsék.

355. 1902. vegrh. sz.

Árverési hirdetmény.
Aulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírít tessé, hogy a székesfehérvári kir. járásbíróság 1901. évi Fr. H. 750/2. számú kiküldő végzése következtében Dr. H. rez. Oszkár javára úv. Nagy Antalnak 1901. évi október hó 30-án fogantatosított kiigazítási végrehajtas utján fűlligolták és 325 koronára becsült ingóságok, u. m.: szobabutor, tehenek s ló, gazdasági felszerelés és egyebek nyilvános árverésen eladotnak. Mely árverésnek a székesfehérvári kir. járásbíróság 1901-ik l. 942/3. számú végzése folytán

Székesfehérvárott alperes Alsó királyor 17. sz. a. lakásán leendő esküvőre 1902. évi június hó 11. napjának délutáni 3 órája határidővel kiintoztik és ahhoz a venni szándékozók oly megjelöléssel bívatnak meg, hogy az érirtett ingóságok az 8-1 évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében közzé-pórnafites mellett, a legutóbbet ígértnek, salkisg esetén becsoron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és fűlligolaltatták, és azokra kiigazítási jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Székesfehérvárott, 1902. évi május hó 25. napján.

Andaházy Antal,
kir. bírósági végrehajtó.
Lakik: Budai-ut 13. sz.

**Aki szöllöt vagy házat
venni vagy eladni óhajt,
ugyszintén ki
érték papirt**

**venni vagy eladni akar
ugy forduljon hozzám, mert
mindert a leggyorsabban eszközözöm**

Krausz F. Vilmos
Basa-utca 2.

POLCZER és TÉNYI
faszövet: ablakrész és . . .
székesfehérvár, Vasártér 12.

A legjobb fűszálók megfelelően készit, fűszövetből

ablak redőnyöket

(kirakat részére festéses) ikolatassák özsonnatiszák, kotta tokos, piaci és kézi kosarat, ütletások, gyermeké osait, izléses házőicikket

Különbös figyelem!
ablak redőnyök
egész épületeknél olcsón felszereltetnek esetleg kijavítanak.

Szíves pártfogást kértünk
tisztelttel
POLCZER és TÉNYI

Eladó szölv.
A fiskális dűlben 5 oktáros szölvő kényelmes nyári lakással, nagy bor-pinezével elköltözés végett eladó. Tűszázodni lehet a kiadóhivataltban.